

haanden eller ved offentlig Emission vil være at udbyde til Salg til Pari eller en saadan højere Kurs, som Forholdene muliggør. Forinden de sidste 20 Mill. Kr. af Aktiekapitalen udbydes, paahviler det Ministeren at forhandle med Rigsdagens Finansudvalg om Vilkaarene for Afhændelsen af disse Aktier.

Ved nærværende Lovforslag blev det foreslaaet at udelade disse Forskrifter og erstatte dem med følgende Bestemmelse:

»Forinden nogen Del af Aktiekapitalen afhændes, vil Ministeren have at indhente Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg til Vilkaarene for Afhændelsen af de paagældende Aktier.«

1928-Lovens § 3 maatte efter *Regeringens Opfattelse* forstaas saaledes, at et Salg af de paagældende Aktier først burde finde Sted, naar dette, alle Forhold taget i Betragtning, kunde anses for fuldt forsvarligt set fra Statens Side, i hvilken Henseende der maatte tages Hensyn til de ændrede Erhvervsforhold, som ikke kunde forudses ved Lovens Udfærdigelse, samt til det Forhold, at Statens Reservefondsforskrivning endnu andrager ca. 24 Mill. Kr., der i givet Fald hæfter forud for Aktiekapitalen. Da Tvivl om Lovens Forstaaelse imidlertid var fremkommet (se Gengivelsen af Forhandlingen om Forslag til Lov om Danmarks Bank Side 515), tog Lovforslaget Sigte paa at ændre Loven saaledes, at det utvivlsomt fremgaar, at Regeringen under eget Ansvar træffer Bestemmelse om, hvorvidt Salg af Aktierne skal finde Sted, dog saaledes, at Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg skal indhentes med Hensyn til Vilkaarene for Afhændelsen.

Lovforslaget blev anbefalet af Ordførerne for Regeringspartierne (*Hans Nielsen* og *Niels Frederiksen*). — Venstres Ordfører, *Krag*, saa i Forslagets Fremsættelse et Udtryk for, at Regeringen erkendte sin Pligt til, hvis Loven af 1928 ikke blev ændret, at afhænde Landmandsbankaktierne i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser; en saadan Afhændelse burde for længst være paabegyndt. Taleren kunde ikke dele Ministerens Frygt for Følgerne af, at et saa stort Aktiebeløb blev udbudt paa Markedet, thi Venstre ønskede ikke, at Salget skulde foregaa i et Tempo, som kunde berede Vanskeligheder, men Tempoet kunde muligvis sættes i Forbindelse med det Tempo, hvori Statens Garantiforpligtelse blev afviklet. Partiet kunde ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men Taleren haabede, at der maatte kunne findes en tilfredsstillende Løsning, hvorved denne Hindring